

Homilie gebedswake Sint-Michiels- & Sint-Goedelekathedraal Brussel Paasmaandag 28 maart 2016

Dierbare zusters en broeders

Gisteren we het hoogfeest van Pasen gevierd. Onze orthodoxe broers doen dat binnen enkele weken. Christus, ter dood veroordeeld en gekruisigd, is verrezen. Hij heeft de dood overwonnen. Hij heeft het kwaad overwonnen. Dit is het hart van ons geloof. Pasen is een feest van vreugde en hoop. Maar na wat er is gebeurd in Zaventem en hier, in het hart van onze stad, hebben we Pasen niet gevierd zoals gewoonlijk. De hele Goede Week was erdoor getekend. In de liturgie van Goede Vrijdag sprak de profeet Jesaja over de dienaar Gods, “verminkt, geminacht, verlaten, man van smarten, vertrouwd met het lijden”. In die woorden herkennen wij, christenen, de Christus. En in Hem iedereen die slachtoffers is van geweld en haat. Als wij hier nu verenigd zijn, is dat omdat we de slachtoffers nabij willen zijn, dicht bij hen die het leven hebben verloren, dichtbij hun families en al wie in rouw is. En om voor hen te bidden. Sommigen woonden in België, anderen ver weg. Gewonden uit vele landen worden nog altijd in onze ziekenhuizen verzorgd. Daarom wil ik hier in ons aller naam opnieuw onze immense dankbaarheid uitspreken aan alle hulpdiensten, in wiens rangen ook gewonden zijn gevallen. In naam van alle verantwoordelijken van de erediensten hier bijeen dank ik hen van harte!

Toen we hoorden wat er gebeurd was, zijn we allen naar buiten gekomen. We wilden elkaar ontmoeten. We wilden tonen dat het ons niet onberoerd liet. Zeker, deze aanslagen zijn uiterst criminele daden. Geweld waarvoor geen naam is. Maar ze zijn ook méér dan dat. Ze zijn een aanval op de fundamenteën zelf van onze samenleving. Op datgene wat onze moderne samenleving zo waardevol maakt: vrijheid, eerbied voor elkaars eigenheid en anders-zijn, broederlijkheid en solidariteit. We zijn zo dankbaar voor de vloed van solidariteit die op gang is gekomen. Daarom zoeken we elkaar op: om onze solidariteit te tonen en onze weerbaarheid. En om, midden alle onmacht en verdriet, troost te vinden bij elkaar. En bij Gd die bron is van alle liefde. We hoorden het bij Paulus in zijn tweede Korinthiërbrief: *“God, de Vader van alle vertroosting, die ons troost in al onze tegenspoed, zodat we in staat zijn anderen te troosten dankzij de troost die we van Hem ontvangen.”*

We hebben zo-even het evangelie beluisterd. Het zijn de woorden van Jezus, de avond voor zijn lijden en dood. Hij spreekt over vrede: “Mijn vrede geef Ik u”. En Hij voegt eraan toe: “Het is een andere vrede dan de wereld te bieden heeft.” De zin en de diepte van deze woorden zijn niet gemakkelijk te begrijpen. Maar ze laten in elk geval vermoeden dat vrede veel meer is dan de afwezigheid van geweld. Dat vrede meer engagement vereist dan verdraagzaamheid alleen. Er is geen echt samenleven mogelijk zonder een diep en eerlijk respect voor de ander. Dit respect ligt aan de basis van elke liefde. Het is de apostel Johannes die het zegt: “Als iemand zegt dat hij God liefheeft, terwijl hij zijn broeder haat, is hij een leugenaar” (1 Joh 4, 20). Vandaar het grote gebod van Christus: “Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben!” Als Christus het kwaad heeft overwonnen, als Hij het kwaad overwonnen heeft, dan was dat niet door geweld. Er mag geen enkel geweld in naam van God worden geduld. Paus Franciscus heeft het al zo vaak gezegd: God mag op geen enkele manier door wie dan ook worden misbruikt. Niet alleen de solidariteit van de afgelopen dagen heeft ons goed gedaan. Maar ook de vaststelling dat er nergens, niet in de media noch van de kant van politieke verantwoordelijken, ook maar één stem is gehoord die opriep tot geweld of wraak. Dit zou alleen maar leiden tot verdeeldheid en tot nieuw geweld.

“Laat je niet verontrusten en verlies de moed niet.” Ook dat hoorden we in het evangelie. Het wordt ook aan ons gezegd. Niet toegeven aan de angst. Want ook die kan alleen tweedracht

zaaien en onze samenleving verder ontwrichten. Wat de plegers van deze misdaden juist op het oog hebben. Daarom hebben we elkaar meer dan ooit nodig: om te weerstaan aan de angst en de moed niet te verliezen. Daarom moeten joden, christenen en moslims en mensen van welke overtuiging ook rekenen op elkaars vriendschap en solidariteit. We zijn op elkaar aangewezen. En we krijgen ook hulp van boven. Ook dat hoorden we in het evangelie: *“Ik zal u een helper zenden”*. Gods eigen Geest. Niet een geest van haat en tweedracht, maar de Geest die ons aan elkaar toevertrouwt als broers en zusters, elkaars lotgenoten, burgers van dit land en deze samenleving in wel en wee. Dat is ons gebed vandaag. Allereerst voor hen die gestorven zijn of in groot verdriet achtergebleven. En voor ons allen: dat we de angst overwinnen en elkaar de hand blijven reiken om het leven met elkaar te delen in eerbied voor elkaars eigenheid, in vriendschap en daadwerkelijk solidariteit.

+ Jozef De Kesel
Aartsbisschop van Mechelen-Brussel